

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 926/2021
30.09.2021. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Николе Танацковића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Николе Танацковића, адвоката Милана Андоновића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 91/20 од 17.02.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 290/21 од 11.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 30.09.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Николе Танацковића, адвоката Милана Андоновића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 91/20 од 17.02.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 290/21 од 11.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К 91/20 од 17.02.2021. године окривљени Никола Танацковић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју ће му се урачунати време које је провео у притвору почев од 18.06.2020. године, када је лишен слободе, па до 17.02.2021. године. Окривљеном је на основу члана 87. КЗ у вези члана 246. став 8. КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета наведених у изреци пресуде и исти је у складу са чланом 264. став 4. ЗКП ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 290/21 од 11.05.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Николе Танацковића, а пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 91/20 од 17.02.2021. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Николе Танацковића, адвокат Милан Андоновић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи у целини побијане пресуде тако што ће окривљеног огласити кривим за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 1. КЗ или укине пресуду донету по редовном правном леку и предмет врати на поновно одлучивање другостепеном суду.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Николе Танацковића, доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

По налажењу Врховног касационог суда неосновани су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Николе Танацковића, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Према наводима захтева, претресање стана окривљеног извршено је у супротности са одредбом члана 158. ЗКП па је самим тим потврда о привремено одузетим предметима од 17.06.2020. године незаконита у делу у ком се односи на марихуану и на њој се нису могле заснивати побијане пресуде. У конкретном случају, полицијски службеници су били дужни да поступе у складу са чланом 232. ЗКП односно да о добровољној предаји предмета сачине посебан записник или службену белешку у којима би окривљени својим потписом евентуално дао сагласност за добровољну предају предмета, што није учињено. Из исказа сведока ББ и ВВ, мајке окривљеног и фотографија испретураног стана окривљеног које је одбрана доставила током поступка, према наводима захтева, утврђује се да је у конкретном случају стан окривљеног претресан односно да нису одузети само предмети на које је окривљени сам указао, како то неосновано утврђују нижестепени судови прихватајући исказ испитаног полицијског службеника ВВ.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Одредбом члана 158. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да службена лица полиције могу без наредбе суда ући у стан и друге просторије и без присуства сведока предузети претресање стана и других просторија или лица која се ту затекну уз сагласност држаоца стана и друге просторије.

Из списка предмета, конкретно потврде о уласку у стан и друге просторије ПУ Сремска Митровица КУ 1077/20 произлази да је овлашћено службено лице ПУ Сремска Митровица дана 17.06.2020. године, уз сагласност држаоца стана - окривљеног Николе Танацковића, на основу одредбе члана 158. став 1. тачка 1) ЗКП, ушло у стан на ... број .. у ..., у ком није вршено претресање, након чега је окривљени без примедби потписао наведену потврду која је издата у складу са одредбом члана 158. став 2. ЗКП па неосновано бранилац у захтеву указује да је у конкретном случају извршено противзаконито претресање стана окривљеног.

Такође, окривљени Никола Танацковић потписао је без примедби и потврду о привремено одузетим предметима ПУ Сремска Митровица од 17.06.2020. године, која је сачињена и издата у складу са чланом 150. став 1. ЗКП.

Из наведеног произилази да је потврда о привремено одузетим предметима ПУ Сремска Митровица од 17.06.2020. године представља резултат законито спроведених радњи овлашћених службених лица у смислу одредбе члана 158. став 1. тачка 1) ЗКП, па Врховни касациони суд налази се без основа у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Николе Танацковића истиче да се ради о незаконито прибављеном доказу.

Из изнетих разлога, налазећи да се наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Николе Танацковића, неосновано указује на битну повреду кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник

судија

Сања Живановић, с.р.

с.р.

Председник већа-

Драгомир Милојевић,

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Марина Антонић